

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு ஆர், பொன்னப்ப நாடார்]

இழந்தவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பணம் கிடைப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால் அவர்களுக்கு என்ன செய்ய முடியுமென்று அதிகாரிகள் மூலமாகப் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த மானியத்திலே நாம் பல காரியங்களைப்பற்றி யெல்லாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தத்திலே எவ்வளவு ஏக்கரா நிலம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது, அதையெல்லாம் காம்பன் சேஷன் கொடுத்துவிட்டு மறுபடியும் அவர்களுக்கு ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தைக் கூற வேண்டும். அதேபோல் டிரஸ்ட் சொத்து களுக்கு 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா நிலம் வைத்துக்கொள்ள முடியும், எஞ்சிய நிலங்களைக் குத்தகைக்குக் கொடுத்து இருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதிமுறைகளெல்லாம் இப்பொழுது இருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது விதிவிலக்கு அளிக்கப் போகிறார்களா என்ற விவரத்தையும் அமைச்சரவர்கள் விளக்கமாகத் தர வேண்டும்.

ஏனென்றால், மடங்கள், மடத்தின் நிலங்கள், அதேபோல் வேறு தர்ம ஸ்தாபன நிலங்களை ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களை அவர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குத்தகைதாரர்களையெல்லாம் அவர்கள் அடிக்கடி கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான காரியங்களிலே உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி, வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மன்றத்தின் முன்னால் விவாதிக்கப்பட்டுள்ள இந்த மானியத்தின் கோரிக்கைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்து அரிய கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய இதயமார்ந்த நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த நண்பர் செழியன் அவர்கள், தலைமைச் செயலகத்திலே பணியாற்றுகின்ற அலுவலாளர்களின் வசதிகள், அவர்களுடைய இருப்பிடங்கள், அவர்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ள கருவிகள் இவைகளெல்லாம் நல்லமுறையிலே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும், காற்றோட்டமான இடங்களில் அவர்கள் இருந்து அலுவல் புரிவதற்கான வாய்ப்புகளை அரசு உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் இந்த முறையீட்டை வைத்த நண்பர் செழியன் அவர்களுக்குத் தலைமைச் செயலக அலுவலாளர்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் தலைமைச் செயலகம் இந்த இடத்திலேயிருந்து மாற்றப் பட்டு வேறொரு இடத்திலே வசதியாக தலைமைச் செயலகம் கட்டப்பட வேண்டுமென்கின்ற ஒரு கருத்து அரசின்பால் நிலவி, அந்தக் கருத்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக வெளிவந்தபொழுது அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய கட்டிடம் கட்டத் தேவையில்லை என்ற மாறுபட்ட கருத்துக்களெல்லாம் வெளிவந்தன. அந்த மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு நாம் மதிப்பு அளித்தோமா இல்லையா என்பதைவிட நம்முடைய நிதி ஆதாரங்கள் எந்த அளவிற்கு அதிக உதவி செய்யும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, உடனடியாக பெரிய அளவிலே வேறொரு இடத்திலே, 4 கோடி ரூபாய், 5 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு புதிய கட்டிடத்தைத் தலைமைச் செயலகத்திற்காகக் கட்டுவது என்பது இயலாத காரியம் என்கின்ற முடிவிற்குத் தற்காலிகமாக வந்து, இப்பொழுது இருக்கின்ற நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தையே கொஞ்சம் விரிவுபடுத்திக் கட்டலாம் என்பதற்காக 1 கோடியே 20 இலட்சம் ரூபாய் செலவிற்கு, அதற்காக டெண்டர்கள் விடப்பட்டு, முடிந்து, பொதுப்பணித் துறையின் மூலமாக அந்த வேலைகள் ஏப்ரல் திங்களில் தொடங்க இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பிறகு தலைமைச் செயலக அலுவலாளர்களுக்கான வாய்ப்பு வசதிகள் அவர்கள் பணிபுரியும் அளவில் நிச்சயமாகப் பெருகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேசிய உறுப்பினர்களில் கமயூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் உறுப்பினர் திரு. ஜப்பார் அவர்களும், செழியன் அவர்களும் ஓய்வூதியம் பெறுகின்ற அரசு அலுவலாளர்களுக்கு மேலும் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற அகவிலைப்படியை இன்னும் உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்கின்ற கருத்தை ஹாண்டே அவர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை இந்த மன்றத்தில் வலியுறுத்தினார்கள்.

பொதுவாக, ஓய்வூதியம் பெறுகின்ற அரசு அலுவலாளர்களுக்கு இந்த ஆட்சி அமைந்ததற்குப் பிறகுதான் அதிகச் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன என்பதை இந்த மன்றத்திலே வீற்றிருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் யாரும் மறுத்திட மாட்டார்கள் என்றே நான் திண்ணமாக நம்புகின்றேன். அகவிலைப்படி ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்குத் தருவது என்ற முறையை கடந்த 3, 4 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்புதான் இந்த அரசு மேற்கொண்டு ஓய்வு பெறும் பென்ஷன்தாரர்களுக்கு அகவிலைப்படி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ள சலுகைகளை நாம் எண்ணிப் பார்த்தால், அரசுப் பணியாளர்களுடைய பணியின் கடைசி 12 திங்களில் வாங்கிய சம்பளத்தின் அடிப்படையில் இதுவரை கணக்கிடப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது 10 திங்களில் வாங்கிய சராசரி சம்பளத்தின் அடிப்படையில் அந்த ஓய்வூதியம் கணக்கிடப்படுவதால் ஓரளவு ஓய்வூதியம் கூடுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, கணக்கிட்டு வரும் முறைகளும் எளிதாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பணி இடையீடுகள் (பிரேக் இன் சர்வீஸ்) கண்டோன் செய்யப்படுகிறது. இதனால் இடையீட்டுக்கு முந்திய பணியும் ஓய்வூதியத்திற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் முறையில் சலுகை அளித்திருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[பிற்பகல் 1-00]

அரசு ஊழியர் ஒருவர் வயதுப்படி ஒரு திங்களில் எந்த நாளில் ஓய்வு பெற்றாலும் அவர் அத்திங்களின் கடைசி நாளில் ஓய்வு பெற்றதாகவே கருதப்படுவர் என்ற புதிய ஏற்பாடும் 1-4-1974 முதல் வந்திருக்கிறது. ஒருவர் ஜனவரி 2-ம் தேதி ஓய்வு பெறுகிறார் என்றால் அவர் ஓய்வு பெற்றவராக அறிவித்து விடாமல் ஜனவரி திங்கள் முழுமையும் பணியாற்றச் சொல்லி ஜனவரி திங்களில் இரண்டு நாளைக்குரிய சம்பளத்தைத் தருவதற்குப் பதிலாக அத்திங்களுக்குரிய சம்பளம் முழுவதும் தருகிற அந்தச் சலுகையையும் இந்த அரசு அவர்களுக்கு வழங்கி இருக்கிறது. இதனால் அவருடைய சராசரிச் சம்பளம், தகுதிப் பணிக் காலம் ஆகியவற்றைக் கணக்கிடுவது எளிதாகிறது.

நிலையான பதவி வகிக்காதவரும் (நான்-பெர்மனென்ட் கவர்ன்மென்ட் செர்வன்ட்ஸ்) 1-10-1969 முதல் ஓய்வூதியம் பெற உரிமையுள்ளவர்கள் ஆவார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஓய்வூதியம் 1-3-1970-ல் குறைந்தபட்ச ஊதியம் 30 ரூபாயாக இருந்ததை 1-4-1972-ல் 40 ரூபாயாக உயர்த்தி, 1-4-1973-ல் 50 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு, 1-10-1973-ல் அகவிலைப்படி உள்ளிட்டு 55 ரூபாயாக உயர்த்தினோம். 1-4-1972-ல் அகவிலைப்படி 5 ரூபாயாக இருந்தது; 1-4-1973-ல் 10 ரூபாயாகவும், 1-10-1973-ல் 15 ரூபாயாகவும்-, 1-4-1974-ல் 20 ரூபாயாகவும் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஓய்வூதியத் தொகையை அவர்களுக்கு மணியார்டர் மூலம்—பண அஞ்சல் மூலம் அனுப்ப வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்டு முதலில் சென்னை மாநகரத்திலும், நீலகிரி மாவட்டத்திலும் அமலாக்கப்பட்டு வந்த இந்தத் திட்டம் 1974-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் முதல் செங்கற்பட்டு, மதுரை, கோவை, தென்னாற்காடு, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படுவது பற்றி முயற்சிகள் எடுக்கப்படும்.

ஓய்வூதியத்திற்கு இருந்த மேல் வரம்பும் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரசு அலுவலாளர்களுக்குப் பண்டிகை முன்பணம் வழங்கும் திட்டம் அரசிதழ் பதிவில்லாத ஓய்வு பெற்ற அரசு ஊழியர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இறப்பு அல்லது ஓய்வுக்கால கிராசுடி குடும்ப ஓய்வூதியத்திற்காகப் பிடித்துக்கொள்ளப்படும் தொகை இரண்டு மாத ஊதியத்திலிருந்து ஒரு மாத ஊதியமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவச் சலுகைகள் ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறுகிற அரசு அலுவலர்கள் தாங்கள் கடைசியாகப் பணிபுரிந்த இடத்திலிருந்து தங்கள் சொந்த ஊருக்குச் செல்ல பயணப்படி அளிக்கும் வசதியை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஓய்வூதியக் கோப்புகள்—அந்த ஃபைல்கள்—விரைந்து முடிவு எடுக்கப்படுவது இல்லையென்ற குறைபாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்காகத்தான் ஒரு இடைக்கால ஏற்பாடாக ஓய்வு பெறும் அரசு அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் (அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களுக்கும்) அவர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடனேயே தற்காலிக ஓய்வூதியம், இறப்புக் ஓய்வுக்கால பணிக்கொடை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

1974-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1-ம் தேதி முதல் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு இரண்டு திங்கள் ஆகியும் பணிக்கொடை கொடுக்கப் படாமல் இருந்தால் அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய தொகைக்கு 8 சதவீதம் வட்டியும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற மாற்றத்தையும் நாம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம்.

தாராள ஓய்வூதிய விதிகளின் நலன்களைப் பொறுத்தவரை அரசுப் பணியாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் அதே நன்மைகளை மானியப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அனைவரும் பெறுகிறார்கள். இவர்களுக்கும் ஓய்வூதியத் தைப் பெறுவதில் இருக்கும் சங்கடங்களைக் குறைக்க அரசு எடுத்திருக்கும் முக்கியமான முயற்சி கெசட் பதிவு இல்லாத அரசு அலுவலாளர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடனே அந்தந்த அலுவலகத்தின் தலைமை அதிகாரியே புரொவிஷனல் ஓய்வூதியத்தையும், பணிக்கொடையையும் (கிராசுவிடி) கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். கெசட் பதிவு பெற்ற அலுவலாளர்களாக இருந்தால் முழு ஓய்வூதியத்தில் 80 சதவிகிதமும் கிராசுவிடியும் துறைத் தலைவர் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம்.

மேலும் தற்போது நடைமுறைச் சிக்கல்களைக் குறைப்பதற்காக மாநிலக் கணக்காய்வுத் தலைவரோடு (ஏ.ஜி.) கலந்தாலோசித்து ஏற்ற முடிவுகளை எடுக்க அரசு முயற்சித்து வருகிறது. ஓய்வூதியம் கிடைக்க வேண்டிய நாளில் தாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்தோடு 8 சதவிகிதம் வட்டி வழங்க ஆணையிட்டிருக்கிறோம் என்றாலும் கூட இடையில் மாவட்ட அளவில் ஏற்பட்டு விடுகிற தாமதங்களை எப்படித் தவிர்ப்பது என்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம் ஆராய சிறப்பு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு, அவர் ஏ.ஜி-யுடன் தொடர்பு கொண்டு தாமதங்களைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிவகைகளை எப்படிச் செய்யலாம் என்றும் யோசிக்கப் பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜப்பார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். செர்விஸ் ரெக்கார்டுகள் உடனடியாகக் கிடைக்காமல் போகிற காரணத்தால் அதிலே அதிகாரிகள் குழப்பிக்கொண்டு அந்த

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரெக்கார்டு வரவில்லை, இந்த ரெக்கார்டு வரவில்லை என்ற காரணம் காட்டி ஒய்லூதியம் பெறத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் இந்த அவைக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன்—செர்வீஸ் ரெக்கார்டுகள் உடனடியாகக் கிடைக்காமல் தாமதம் ஏற்பட்டாலும் ஆங்காங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் கடைசியாக வேலை செய்த ஆண்டு செர்வீஸ் ரெக்கார்டு விவரங்கள் இருந்தால் அதை மாத்திரம் வைத்து 80 சதவிகித பென்ஷனை உடனடியாகக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

இந்த மானியத்தில் மிக முக்கியமாக விவாதிக்கப்பட்ட இன்னொன்று புயல், வெள்ளம். இவைகளின் காரணமாக நம்முடைய மாநிலத்திலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த அரசு எந்தெந்த வகையில் எல்லாம் நிவாரண உதவிகளை அளித்திருக்கிறது என்பதை நண்பர் காமாட்சி அவர்களும், நண்பர் வேழவேந்தன் அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிவாரணப் பணிகளுக்காக 1972-73-ம் நிதியாண்டில் 684 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1973-74-ம் ஆண்டில் 579 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புயல், வெள்ள நிவாரணத்திற்காக மாத்திரம் நாம் 1974-ம் ஆண்டில் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு நிவாரணமாகவும், வீடு கட்ட உதவித் தொகையாகவும், உணவு வழங்க ஆகிய செலவும் 152 லட்சம் ரூபாய் ஆகும்.

கடந்த வெள்ளத்தின்போது புயலின் காரணமாகவும், வெள்ளத்தின் காரணமாகவும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும் குறைந்த அளவுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலும் மொத்த 13,000 ஏக்கர் நிலம் மண் மேட்டிட்டு விட்டது. நிலம் இருந்த இடமே தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஆறுகள் எல்லாம் திசை மாறி பாய்ந்து நிலங்கள் மண்ணுக் குள்ளே போய்விட்டன. அந்த மண்ணை வாரி எடுத்து மீண்டும் தாங்கள் பயிர் செய்த நிலங்களைக் காண்பதற்கு விவசாயிகள் அழுது புலம்பிய போது—ஏற்கெனவே அதை விவசாயிகள் தாங்களே செய்து கொள்வதற் காக அரசு கருவிகளை அளிக்கும், அதற்குரிய தொகையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் என்ற நிலை போய், இன்றைக்கு அந்த 13,000 ஏக்கர் நிலத்திலும் மண்ணை வாரி மீண்டும் நிலத்தைக் கண்டுபிடித்து பயிர் செய்யப் பக்குவமாகக் கொடுக்க ஏக்கருக்கு 85 ரூபாய் செலவை இந்த அரசு தானாகவே ஏற்றுக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு எந்தச் செலவும் வைக்காமல் முதல் முதலாக, இந்த மாநிலத்திலேயே, இந்தியாவிலேயே, முதல் தடவையாக விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பேருதவியை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. (ஆரவாரம்).

அதை போலவே சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் சீர்படுத்தவும், பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளைச் சீரமைக்கவும் 532 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

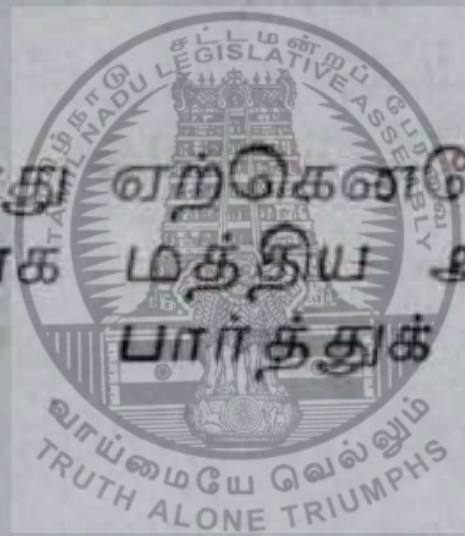
[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

நடுத்தர நீர்நிலைகளைச் சீர்படுத்த 265 லட்சம் ரூபாயும், பாதிக்கப்பட்ட கட்டடங்களைச் சீரமைக்க 9 லட்சம் ரூபாயும், முனிசிபல் சாலைகளைச் சீர்படுத்த 38 லட்சம் ரூபாயும், சென்னை மாநகராட்சி சாலைகளைச் சீரமைக்க 37 லட்சம் ரூபாயும், விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்ட தக்காவிக் கடன்கள் வகையில் 145 லட்சம் ரூபாயும், 1974 மார்ச்சு மாதத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு 117 லட்சம் ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 13 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

வீராசாமி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னார்கள், இதற்காக 14 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசிடத்தில் கேட்டபோது அவர்கள் முதலில் தருவதாக வாக்களித்தார்கள். நான் இந்த மன்றத்தில் கூடச் சொன்னதாக நினைவு. அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றார்கள். 14 கோடி ரூபாய் தருவதாக முதலிலே ஒப்புக்கொண்ட மத்திய அரசு அந்தத் தொகையைத் தரவில்லை. 4 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் மத்திய அரசு நமக்கு இந்த வெள்ள நிவாரண நிதியை வழங்கிற்று என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைச் சொல்லும்போது ஏற்கெனவே ஒருமுறை 17 கோடி ரூபாயை வெள்ள நிவாரணத்திற்காக மத்திய அரசு தரவில்லையா என்று சில பேருடைய கண்கள் என்னைப் பார்த்துக் கேட்கின்றன. அது 1971-க்கு முன்பு.

1971-க்குப் பிறகு ஏற்பட்ட இந்த கொடிய வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக நாம் கணக்கிட்டுத் தந்த 14 கோடி ரூபாயைத் தருவதாக ஒத்துக்கொண்டு 4 கோடி ரூபாய்தான் அளித்திருப்பது என்பது வேதனைக்குரிய செய்தி என்று தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

வெள்ள விபத்துக்களைப் போல் தீ விபத்துக்கள் பற்றியும் இங்கே பேசப்பட்டது. குறிப்பாக குடியாத்தம் தீ விபத்து பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

குடியாத்தம் தீ விபத்தில் பிரதமர் அவர்களும், தமிழக அரசும், மற்றும் பல்வேறு கட்சிகளும் எந்தளவிற்கு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பொதுமக்கள் தங்களுடைய வள்ளல் தன்மையைக் காட்டியதன் வாயிலாக அந்த மக்களுக்கு போதிய நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றாலும் மேலும் பல நிவாரணங்களை நிரந்தரமாக கையாள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இங்கு பேசியவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்.

அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் நண்பர் துரைசாமி அவர்களும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். இன்று நம் முஸ்லிம் லீக் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்களும் என்னிடம் ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் இருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ், ஸ்தாபன

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மற்ற எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இதேபோன்ற முறையீடுகளைத் தந்து உடனடியாக நல்ல நிரந்தரமான நிவாரணத்தை அங்கு அளிப்பதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதையும் சில பேர்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு நடத்துவதற்கு முனைந்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இரண்டு மதங்களுக்கிடையே சண்டைகளை வளர்த்துவிடலாம் என்ற ஒரு முயற்சி. அப்போது நான் சட்டசபையில் பேசும்போது சொன்னேன். ஒருசிலயிடங்களில் பணம் கிடைக்கிறது என்பதற்காக மிகச் சாதாரண சிறிய குடிசைகளை தாங்களே கொளுத்திக்கொள்கிற சூழ்நிலையும் இருக்கிறது, அவர்களை நாம் எல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். குடியாத்தத்தைத்தான் அப்படிச் சொன்னார்கள் குடியாத்தத்தில் உள்ளவர்கள்தான் அதைக் கொளுத்திக் கொண்டார்கள் என்று நான் சொன்னதாக பெரிய துண்டு அறிக்கைகள் எல்லாம் கூட வெளியிட்டு வீட்டுக்கு வீடு அவர்கள் வழங்கி வருவதாக—நம் திரு. லத்தீப், திரு. ஜப்பார், திரு. வகாப் போன்றோர் அங்கு சென்று பார்த்தபோது அங்கு வீட்டில் உள்ளவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் சொன்னார்களாமே, எங்களது குடிசைகளை நான்களே கொளுத்திக்கொண்டோம் என்று சொன்னார்களாமே என்று கேட்டு, இவர்கள் நான் சட்டசபையில் சொன்னதை விளக்கிய பிறகு அவர்கள் ஆறுதல் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இதுபோல் மனிதாபிமானத்தோடு அணுக வேண்டிய காரியங்களில் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகள், அரசியல் வேடிக்கை விளையாட்டுக்கள் இவற்றிற்கு யாரும் இடம் தந்துவிடக்கூடாது.

அவர்களுக்கு மிக முக்கியமான தேவையாக இருப்பது தறிகள். அந்தத் தறிகளை உடனடியாகச் செய்து கொடுப்பதற்கு சைதாப்பேட்டைப் பகுதியிலும் காஞ்சிபுரத்திலும் உரிய முயற்சிகள் எல்லாம் இன்றைக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவைகளன்னியில் இன்னும் எந்தெந்த வகைகளில் அவர்களுக்கு உதவிகள் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆராய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய தலைமையில் ஒரு குழு, அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிற ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய முடிவுகளை அறிந்து அரசு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

அதேபோல் விழுப்புரம் தீ விபத்து பற்றி ஜப்பார் அவர்கள் பேசினார்கள். அங்கு பாதிக்கப்பட்டது 18 குடிசைகள். நிவாரணம் அளிக்கும்படி தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் அதுபற்றிய அறிக்கை தரும்படி கேட்டிருக்கிறோம். அந்த அக்கை விரைவில் வந்ததும் ஆவன செய்யப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

வெள்ளம், தீ, இவைகள் அன்னியில் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் 1969-ம் ஆண்டு நான் அறிவித்ததையொட்டி கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்கிற மீனவர்கள் காணாமல் போய்விடுவார்களானால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் அரசின் சார்பில் நிதி வழங்கப்படும் என்று அறிவித்ததையொட்டி 1969 முதல் அந்த மானியம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி உதவி பெற்ற குடும்பங்களுடைய எண்ணிக்கை 139.

அதை அறிவித்தபோது ஆயிரம் ரூபாய்தானே, நாலேந்து பேர்கள் சாவார்களா, இது என்ன பெரிய செலவு அரசுக்கு என்று கூடச் சொல்லப்பட்டது. அனால் 1.39 லட்சம் ரூபாய் 139 குடும்பங்களுக்கு 69-க்குப் பிறகு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல் பனைமரத்தில் ஏறுகிறவர்கள் கீழே விழுந்து இறந்து விட்டால் அல்லது ஊனமுற்றால் அல்லது சிறு காயமுற்றால் என்று பிரித்து காத் இலாகா வழியாக அவர்களுக்கு பண உதவி செய்யப்படும் என்று இந்த மன்றத்தில் நான் அறிவித்திருக்கிறேன்.

இறந்து போனால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய், ஊனமுற்றால் ரூ. 500, சிறு விபத்து ஏற்பட்டால் ரூ. 100 என்றும் நான் அறிவித்தேன். 31—3—74-ம் தேதி வரையில் அப்படி இறந்தவர்கள் 102 பேர்கள். பனை மரம் ஏறி கீழே விழுந்து இறந்தவர்கள் 102 பேர்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 1,02,000 வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

பெரும் விபத்துக்கள் காரணமாக 110 பேர்களுக்கு ரூ. 55,000-ம், சிறிய விபத்துக்களில் 23 பேர்களுக்கு ரூ. 2,300 என்று ஆகமொத்தம் ரூ. 1,59,300 பனைமரத்தில் ஏறி கீழே விழுந்து இறந்தவர்கள், ஊனப்பட்டவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அடிக்கடி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பனைமரம், பனைமரம் என்று சொல்வதைப் பார்த்தால் வெறும் பனைமரம் ஏறி விழுபவர்களுக்கு மட்டும்தான் அந்த நஷ்டயீடா? தென்னை மரத்தில் ஏறி விழுந்தாலும் அந்த நஷ்டயீடு உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் அதை மரம் ஏறி என்று சொன்னால் மரத்தில் ஏறி விழுந்துவிட்டால், எல்லா மரங்களிலும் ஏறி விழுபவர்களும் கேட்பார்கள், ஆகவே பனைமரம் என்பதற்கு யாராவது விளக்கம் கேட்டால் தென்னை மரமும் சேருமா என்று கேட்டால் சொல்லலாம் என்றிருந்தேன். தென்னையும் சேரும்.

விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் பற்றி இங்கு நம்முடைய பெரியவர் மணலி அவர்களும், நண்பர் குருசாமி அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பலமுறை இந்த மன்றத்தில் இந்த அரசு விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுடைய குடும்ப நலத்தில் எந்த அளவிற்கு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1—10—1966-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இந்தபோது விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் ஓய்வுதியம் பெறும் திட்டத்தை அறிவித்தது. அவர்கள் 1966-ல் ஐந்து பேர்களுக்குத்தான் அவர்களால் தர முடிந்தது. ஏனென்றால், 1—10—66-ல் இந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்கிய காரணத்தால் ஆட்சிப்பொறுப்பில் காங்கிரஸ் இருந்த சில மாதங்களில் ஐந்து பேர்களுக்கு அவர்கள் அளித்தார்கள்.

அதற்குப் பிறகு 1967-ல் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பின் 1,254 பேர்கள்.

1968-ல் 1,817 பேர்கள்.

1969-ல் 1,742 பேர்கள்.

1970-ல் 1,914 பேர்கள்.

1971-ல் 453 பேர்கள்.

1972-ல் 290 பேர்கள்.

1973-ல் 313 பேர்கள்.

1974 பிப்ரவரி முடிய 27 பேர்கள். ஆக 7,815 பேர்களுக்கு இந்த மானியத் தொகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1966-67 நிதி ஆண்டில் ரூ. 3,057 தான் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் 1974 வரையில் அந்தத் தியாகிகளுக்காக அளிக்கப்பட்ட மானியத்தினுடைய முழுத்தொகை ரூ. 2,72,23,022 என்பதிலிருந்து அந்த விடுதலை வீரர்களிடத்தில் இந்த அரசு எவ்வளவு மதிப்பும் மரியாதையும் அன்பும் பரிவும் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதில் இன்னும் சில பேர்கள் இந்தத் தொகையைப் பெற இயலவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு இந்த மானியங்களுக்கான கடைசித் தேதியை பலமுறை ஒத்திவைத்து, ஒத்திவைத்து அவர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கியிருக்கிறது. இப்போது பரிசீலனையில் உள்ளவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடத்தில் உள்ளவை 822 மனுக்கள், அரசிடம் உள்ள 1955 மனுக்கள்தான் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. இதிலே சிலபேர்கள் சிறையில் இருந்ததற்கு ஆதாரங்கள் இல்லை. சில பேர்கள் சிறைசாலைகளிலிருந்து அவர்கள் தண்டனைக்காலம் முழுவதும் அனுபவிக்காமல் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இப்படி பல்வேறு வகையான சங்கடங்கள் இதில் இருக்கிற காரணத்தால் இவர்களுக்கும் கூட உடனடியாக அவர்கள் வழங்கமுடியாத ஒரு குழந்தை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் மூன்று மாதத்திற்குக் குறையாமல் தடுப்புக் காவல் அல்லது காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று வரையறுத்திருந்தது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

ஆனால், அதில் மிகக் கண்டிப்பாக இந்த அரசு இல்லாமல் இரண்டு மாதங்களைக்கூட சிலநேரங்களில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு மூன்று மாதம் போட்டிருந்தால் நிச்சயமாக அனுபவித்திருப்பார்கள், நீதிபதி இரண்டு மாதம்தான் போட்டார்கள், ஆகவே அவர்கள் இரண்டு மாதம் சென்று அனுபவித்தார்கள் என்ற அந்த வாதங்களை எல்லாம் கூட ஏற்றுக்கொண்டு பலருக்கு இந்த அரசு இந்த மானியங்களை வழங்கி யிருக்கிறது என்று நான் எடுத்துச் சொல்வேன்.

1966 முதல் 1972 வரையில் அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் ரூ. 50 மாதாந்திர மானியமாக வழங்கப்பட்டு, 25-வது ஆண்டு சுதந்திர தின வெள்ளி விழாவை முன்னிட்டு அதை ரூ. 75 ஆக நாம் மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

அவர்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல் இந்த மானியத் தொகை பெறுகிற தகுதியை பழைய அரசு வகுத்த வரைமுறைகளுக்குள் வராத வீர பாண்டிய கட்டபொம்மன் வழித் தோன்றல்களுக்கு 11-1-1971 முதல் மானியத்தொகை வழங்கி வருகிறோம் ஐந்து பேர்களுக்கு.

சென்னை என்ற பெயரை தமிழ்நாடு என்று மாற்றவேண்டும் என்பதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர்நீத்த சங்கரலிங்க நாடார் அவர்களின் மனைவி செந்தியம்மாள் அவர்களுக்கு 26-1-1970 முதல் மாதம் ரூ. 150 அளித்து வந்தோம். பிறகு அந்த அம்மையார் அவர்கள் காலமாகிவிட்டார் என்று தெரிந்த பிறகு அது நிறுத்தப் பட்டது.

அரிய கலையின் மூலமாக விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஊக்கமூட்டிய விஸ்வநாத தாஸ் அவர்களின் மகன் எஸ். வி. காசிநாதன் மனைவி பிச்சையம்மாள், 2-வது மகள் வி. தங்கத்தாய், 3-வது மகன் எஸ். எஸ். முத்தையா தாஸ் ஆகியோருக்கு 5-2-1972 முதல் அந்த வீர மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

கப்பலோட்டிய தமிழன் வ. உ. சி. அவர்களின் மகள் ஆனந்த வல்லிக்கும், அவரது மகன் வ. உ. சி. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும் 20-10-1972 முதலும், 1-10-1973 முதலும் முறையே அவர்களுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர், பெரும் தியாகி, கோமதி சங்கர தீட்சிதர் அவர்களின் மகன் ஜி. மகாதேவன் அவர்களுக்கு 26-6-1971 முதல் மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆகவே, இதிலே எந்த காழ்ப்புணர்ச்சியும் இல்லாமல், கட்சி மாச் சரியங்கள் அணுவளவும் தலையிடுவதற்கு வழி இல்லாமல், இந்த அரசு இந்த மக்களின் உரிமைக்காகப் போராடிய வீரர்களுக்கு மரியாதை செலுத்த வேண்டும், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் வறுமையில் வாடக் கூடாது என்ற அக்கறையோடு இருந்து தொடர்ந்து செய்து வருகிறது.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இதன் தொடர்பாக நம்முடைய டொன்னப் நாடார் அவர்கள்,, கன்னியாகுமரி பகுதியில் தாய் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று போராடிய வீரர்களுக்கு எப்போது மானியம் அளிக்கப்போகிறீர்கள், அளிப்பதாகச் சொன்னீர்கள், ஒன்று கொடுப்பதாகச் சொல்லுங்கள், அல்லது இல்லை என்று இப்போதே சொல்லுங்கள் என்று அத்தனை ஆவேசத்தோடு பேசினார்.

கேட்கவேண்டியது நியாயம் தான். அளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், நன்றி, விரைவில் அளியுங்கள் என்று கேட்டு இருந்தால், இந்த அரசு இவ்வளவு காரியம் செய்து இருக்கிறது என்பதை மனமுவந்து பாராட்டுகிறார் என்று கொள்ளலாம். எதிர்கட்சியில் இருக்கிறோம் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக உண்டா, இல்லையா இப்போதே சொல்லிவிடுங்கள் என்று கூறுவது, அதையும் அவர் கொஞ்சம் ஆத்திரத்தோடு சொல்லிவிட்டார்.

அவர் அப்படிச் சொன்ன காரணத்தால் நானும் கோபப்பட்டு இல்லை என்று சொல்லி விட மாட்டேன். இந்த அரசு குமரி மாவட்டம் தாய் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டும் என்பதற்காக போராடிய வீரர்களை, அவர்களுடைய குடும்பங்களை காப்பாற்றும் என்று அளித்த உறுதியையும், அதே போன்று இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு இறந்த குடும்பங்களின் வாரிசுகளுக்கும், வீரர்களுக்கும் மானியம் வழங்கும் என்று அறிவித்தோம். எந்தக் காரணத்தாலும், நிச்சயமாக பின்வாங்காது கொள்கையில் தொடர்ந்து நிச்சயமாக அதைச் செய்யும் என்பதை மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே 1965-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு ஆளாகி கொல்லப்பட்ட 53 பேரின் குடும்பங்களுக்கு இந்த அரசு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூ. 2,000 வீதம் சென்ற ஆண்டு என்று கருதுகிறேன்—கிட்டத்தட்ட 1 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் அந்தக் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் தீக்குளித்து இறந்த அரங்கநாதன், வீரப்பன், முத்து, சண்முகம், சின்னசாமி, சிவலிங்கம், முத்து, மாணவர் தண்டபாணி, மாயூரம் சாரங்கபாணி ஆகிய 9 பேர்களின் குடும்பங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதம் 1-4-72 - லிருந்து வழங்க உத்தரவிடப்பட்டு, அது வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

மற்ற இந்தி எதிர்ப்பில் சிறை சென்றவர்கள், குமரி மாவட்டத்தில் சிறை சென்றவர்கள் தியாகத் தழும்புகளை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படுவார்கள். விரைவில் அதற்கான முடிவுகள் எடுத்து இந்த அரசு அறிவிக்கும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தொவித்துக்கொள்கிறேன்.

திட்டக்குழு உறுப்பினர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கேட்டார்கள். திட்டக்குழு உறுப்பினர்கள் தாங்கள் செய்யவேண்டிய

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

வேலையை முடித்து 30—3—74 அன்று திரு. ராஜாராம் அவர்களின் தலைமையில் என்னைச் சந்தித்து திட்டக்குழுவின் அறிக்கையை—முழுமையான அறிக்கையை—என்னிடம் தந்து இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபற்றி அரசு பரிசீலித்தது, அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம், அவர்களது கவனத்திற்கெல்லாம் அந்த அறிக்கை பற்றிய சாராம்சம் கொண்டு வரப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் இரண்டு மூன்று குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். கவர்ன்மென்ட் பிளீடர் ஏதோ ஒரு வழக்கில் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக வாதாடி இருக்கிறார், ஆஜராகியிருக்கிறார் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது ஒன்றும் இந்த அரசு போட்டிருக்கும் சட்டம் அல்ல; வகுத்து இருக்கும் விதி அல்ல. 1889-ம் ஆண்டிலேயே அது வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரசு வக்கீல் குற்றயியல் வழக்குகளில் (கிரிமினல் கேஸ்களில்) அரசுக்கு எதிராக தனி நபர்களுக்கு வழக்காட மறுப்பு இல்லை. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தான் இப்போது நம்முடைய கவர்ன்மென்ட் பிளீடர் ஒரு சில வழக்குகளில் அரசுக்கு எதிராக தனி நபருக்கு வாதாடி இருக்கிறார். இது 1889, 1900-லே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வாதாடலாம் என்று நான் வாதாடுவதாக யாரும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், நானே நம்முடைய அமைச்சர், சட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டு ஆலோசித்த நேரத்தில், சட்டம் இடம் தந்தாலும் மரபு இடம் தருவதாக எங்களுடைய மனம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, இது 1889-ல் போடப்பட்ட சட்டமாக இருந்தாலும், பிறகு 1949-லே அதை மாற்றவேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, அந்த முயற்சி தொடக்கத்திலேயே கருகி விட்டது என்றாலும் கூட அதை எப்படியும் மாற்றி, அது போன்ற சூழ்நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு நிச்சயமாக இந்த விதிமுறைகள் திருத்தப்படுவதற்கு அரசு உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கும் என்பதை மாத்திரம் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சர்வீஸ் கமிஷன் பற்றி இரண்டு, மூன்று குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்டர்வியூ மார்க்குகளையெல்லாம் ஒரு உறுப்பினர் யாருக்கும் கொடுக்காமல் தானே தன்னுடைய பையில் வைத்துக்கொண்டு போய்விட்டார் என்பது அவருடைய குற்றச் சாட்டு. அது பற்றி விசாரித்ததில், அது முற்றிலும் தவறான தகவல் என்றும், ஒவ்வொரு நாளும் மார்க் பட்டியல் (மார்க் லிஸ்ட்) அலுவலகத்தில் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு சிடைத்தது சரியான தகவல் என்று கொள்ள முடியாது.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். அறநிலையத் தேர்வுக்கு. தேர்வுக்காக 30 மார்க்குகளும், இன்டர்வியூக்கு 400 மார்க்கும் என்று சொன்னார்கள். 400 மார்க் என்பது சரித்திரத்தில் இல்லாத செயல் என்று சொன்னார்கள்.

நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். சரித்திரத்தில் இல்லாத செயல் என்று சொன்னார்கள். ஒரு வேளை 400 மார்க் வைத்து இருப்பது ஹாண்டே அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் சரித்திரத்தில் இல்லாத செயலாக இருக்கும். ஆனால் 1964 அக்டோபர் 21-ம் தேதி சர்க்கார் பிறப்பித்த அந்த ஆணையிலேயே அன்றைக்கே இருக்கிறது. 400 மார்க்கு கூட அல்ல. அறநிலையத் துறைத் தேர்வுக்கு 450 மார்க் வேண்டுமென்று அன்றைக்கே இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் சொன்னது கூட 400 என்பது தவறாகும். 450 மார்க்கு வேண்டும். இது 1964-ம் ஆண்டிலிருந்து அமலில் இருந்து வரும் விதிமுறையாகும் என்று சொல்லிக் கொள்வேன்.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். டம்மி முறையில் பரிட்சை நெம்பர் போடுவது கைவிடப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இது மாற்றப்பட்ட பிறகு சரியான முறையில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரு வேளை குறைவாக வரும் மனுக்கள் அதிகமான காரணத்தால் அந்த முறை தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அந்த முறையை மீண்டும் புகுத்த இயலுமா என்பதை நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

நண்பர் செழியன் அவர்கள் டெல்லியிலே ஒரு அதிகாரி செய்த தவறு பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். புதுடெல்லியில் ஒரு அதிகாரி இருந்தார். அவர் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலே அந்த அலுவலுக்கு அமர்த்தப் பட்டவர். தமிழ்நாடு இல்லத்தில் 74,000 சொச்ச ரூபாய், அவர் அதிகாரியாக இருந்தபோது பணம் காணவில்லை என்ற செய்தி கிடைத்தது. 1972-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 16-ம் நாளன்று அவர் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, பிறகு காணாமல் போன பணம் முழுவதும் அவர் திருப்பிக் கட்டிய பிறகு இப்போது அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதைப் பற்றி அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டிவிட்டதால் அவர் திருச்சியில் சுற்றுலா அலுவலராக பொறுப் பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். விசாரணை முடிந்து விடவில்லை. எத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற விஷயம் ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊட்டியில் இருக்கிற அதிகாரி பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுவும் மூடிவிடப்பட்ட புத்தகம் அல்ல. அது பற்றியும் விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

நண்பர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ஜமீன் ஒழிப்புத் தொகை கோரியிருப்பதைப் பார்த்து, ஏதோ இந்த அரசு ஜமீன்தார்களுக்குப் பணம் வழங்குகிறது என்று கருதிக் கொண்டு, இந்தக் காலத்திலே அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டுமா என்று கேட்டார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் 1963-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 4-ம் நாள் வரையில் 4 சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு, ஜமீன் முறை ஒழிப்புச் சட்டத்தின்படி அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய இழப்பீட்டுத் தொகை, அதை ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறுகச் சிறுக கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலே சில பேர் நீதிமன்றத்தில் கூட போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையிலே இதுவரையிலே கிட்டத்தட்ட 9 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அவர்களுக்கான இழப்பீட்டுத் தொகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான பணம் இந்த மானியத்தில் இழப்பீட்டுத் தொகையாக கேட்கப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு அல்ல என்பதை யும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

அமைச்சர்கள் ஊரிலேயே இருப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகையில் நாளைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்கள் ஊரிலேயே இருப்பதில்லை என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று செய்திகள் வரலாம். இந்தப் புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால் அமைச்சர்கள் அதிக நாட்கள் சென்னையில் தங்கி அலுவல்களைப் பார்த்தார்களா அல்லது சுற்றுப் பயணத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்களா என்ற உண்மை தெரியும்.

முதல் அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள்—1973-74-ல் 287 நாட்கள். வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 78.

கல்வி அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 282. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 83.

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 303. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 62.

பின்தங்கிய நலத்துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 300. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 65.

அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 286. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 79.

பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 261. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 104.

தொழில் அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 263. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 102.

வருவாய்த் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 287. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 78.

வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 301. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 64.

உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 202. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 163. அவர் ஒருவர் தான் கொஞ்சம் அதிகம் போயிருக்கிறார். ஏனென்றால் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உணவு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 270. வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 95.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 224. அதுவும் ஆச்சரியம். வெளியூர் சென்ற நாட்கள் 141.

மின்வாரிய அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 261. வெளியூர் சுற்றுப் பயண நாட்கள் 104.

போக்குவரத்து அமைச்சர் சென்னையில் தங்கிய நாட்கள் 243. வெளியூர் சென்றது 122 நாட்கள்.

அறநிலைய அமைச்சர் சென்னையில் தங்கியது 216 நாட்கள். வெளியூர் சென்றது 149 நாட்கள்.

ஆக, இந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால் 200-க்கு மேற்பட்ட, 250-க்கு மேற்பட்ட நாட்கள் சென்னையில் தங்கி நாங்கள் பணியாற்றி வருகிறோம். பொத்தாம் பொதுவிலை அமைச்சர்கள் சென்னையிலே தங்குவதில்லை; நாங்கள் இவர்களைப் பார்க்கவே முடிவதில்லை என்று கூறுவது பொருத்தமற்றது என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தை அளித் தேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

நண்பர் நெல்லிக்குப்பம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், திரு. கே.டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் அமைச்சர்களுக்கு எழுதப்படுகின்ற கடிதங்களுக்கு அமைச்சர்களே பதில் எழுதவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

இப்பொழுது இருக்கிற ஏற்பாடு உடனடியாக கடிதம் வந்து சேர்ந்தது என்று அதிகாரிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பதில் மூலம் தெரிவிக்கின்றார்கள். இனிமேல் அதைத் தொடர்ந்து விவரங்களைப் பார்த்து, அமைச்சர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகின்ற முறை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், நெல்லிக்குப்பம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க இன்று முதல் அமலுக்கு வரும் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் இடைத் தேர்தலில் ஈடுபடலாமா, இடைத் தேர்தலில் பிரசாரம் செய்யவரலாமா?— வெட்டுத் தீர்மானத்தில் அதைத்தான் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வராமல் கூட இருந்து விடலாம். ஆனால், அவர்கள் ஐக்கிரதையாக நான் எங்கே சொல்லி விடப்போகிறேனோ என்று, கேரள அமைச்சர் இங்கே வரலாம், ஆனால், இந்த மாநிலத்தில் நம்முடைய மாநில அமைச்சர்கள் இடைத் தேர்தலுக்குப் போகலாமா என்று கேட்டுவிட்டார்கள்.

வெட்டுத் தீர்மானத்தை எழுதிய பிறகு யாரோ போய்ச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

கோவிந்தன் நாயர் அவர்கள் கோவைக்கு வந்து—அமைச்சர்கள் தேர்தலுக்கு வரக்கூடாது என்று இங்கே பேசிய செழியன் அவர்கள் ஆரம்பத்திலே பேசிய அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்.

கோவிந்தன் நாயர் அவர்களும், நண்பர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களும், கோவை செழியன் அவர்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அதிலே கோவிந்தன் நாயர், எம். ஜி. ஆர். இந்தியாவின் சரித்திரக் கதா நாயகன் என்று கூட பேசியிருக்கிறார்கள்.

என் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் கேரள மாநிலத்திலிருந்து ஒரு அமைச்சர் தமிழகத்திற்கு வந்து தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சரி, அந்த மாநிலத்திலிருந்து தானே வந்தார். அவர் இங்கே பிரசாரத்திற்காகத் தானே வந்தார். அமைச்சர் என்ற அளவில் வரவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள்.

செழியன் அவர்கள் பேசும்போது அமைச்சர் வந்தால் பின்னால் போலீஸ் பரிவாரங்கள் வருகிறார்கள். மக்கள் மந்திரி அந்தஸ்தை நினைத்துக்கொண்டு பயப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படி பயந்தார்களா என்றால் இல்லை.

ஆகவே, அவர்களுடைய வாதம் அடிபட்டுப்போகிறது என்று நான் உறுதியாகிறேன். அப்படி அமைச்சர்கள் பயமுறுத்தவும் இல்லை, மக்கள் பயப்படவும் இல்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற பொறுப்பான தலைவர்கள், விளம்பரப்பட்டுள்ள தலைவர்கள், அதிக மக்கள் கூட்டத்தைச் சேர்க்கும் தலைவர்கள் அவர்களுக்கு எப்படி அமைச்சர்களுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு தரப்படுகிறதோ அதைப்போன்று போலீஸ் பாதுகாப்பு அவர்களுக்கும் தரப்படுகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் அந்தப் பாதுகாப்பை எந்த அளவுக்கும் குறைத்து விடவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு அமைச்சர் வந்தது மாத்திரமல்ல. வாதத்திற்காகக் அதைக்கூட விட்டுவிடுகிறேன். நடைபெறுகிற எல்லா தேர்தல்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்கள் இங்கே வந்து போகிற நேரத்தில், இங்கே பணியாற்றுகிற நேரத்தில், மாநில அமைச்சர்கள் மட்டும் கையை கட்டிக்கொண்டு, சி. சுப்ரமணியமா வரட்டும், திண்டுக்கல்லுக்கு ஜகஜீவன்ராமா வரட்டும், சவானா வரட்டும், என்று இருக்க முடியுமா? பக்கத்திலிருக்கிற முதல் அமைச்சர், மைசூர் முதல் அமைச்சர் வந்திருக்கிறார். அண்மையில் மறைந்துவிட்டார், ஒரு அமைச்சர், ஒரு முஸ்லீம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட வந்திருக்கிறார்கள்.

இப்படி பல அமைச்சர்கள் பல மாநிலங்களிலிருந்து வருகிறார்கள். முதல் அமைச்சர்கள்கூட வருகிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அது மாத்திரமல்ல, மத்திய சர்க்காரினுடைய காபினட் மினிஸ்டர்ஸ் கூட வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வந்து தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள்.

இன்னொன்றும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டு முதல் அமைச்சரோ அல்லது கர்நாடக முதல் அமைச்சரோ, ஆந்திர முதல் அமைச்சரோ, பஞ்சாப் முதல் அமைச்சரோ தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குச் செல்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் தங்களுடைய கட்சி செலவில், சொந்த செலவில் தான் செல்ல வேண்டும். அது விதி. மற்ற மாநிலங்களில் அந்த விதி மீறப்படுகிறதா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கட்சித் கூட்டங்களுக்குச் செல்கிறார்கள் என்றால் கூட, தேர்தல் பிரச்சாரம் மாத்திரமல்ல, கட்சித் கூட்டங்களுக்குச் செல்லுகிறபொழுது கூட, அந்தத் தொகையை, அந்த வழிச் செலவை கட்சிதான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஒரு விதியை வகுத்து, முதல் அமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர் பெருமக்களும் அதைக் கடுமையாக இன்றைக்குக் கடைப் பிடித்து வருகிறார்கள்.

ஆனால், பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் எந்த மாநிலத்திற்குத் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குச் சென்றாலும், அந்தச் செலவை அவர்கள் அபிஷியல் பங்ஷனுக்கு வருகிற செலவு மாத்திரம் அல்ல, ஒரு கட்சிக் கூட்டத்தில் போய் கலந்து கொண்டாலும் அந்தச் செலவை அந்தந்த மாநில சர்க்கார்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஒரு விதிமுறை செய்யப்பட்டு, எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் அந்த விதிமுறையும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிரதமர் அவர்கள், மத்திய சர்க்காருடைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இனி வரப்போகும் பிரதமராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் கலந்துகொள்கின்ற கூட்டங்களுக்கு, கட்சித் கூட்டங்களாக இருந்தாலும், அந்தச் செலவையெல்லாம் அந்தந்த மாநில அரசு முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விதியை செய்திருக்கிறார்கள்.

இதற்கிடையே இடைத் தேர்தலில் நம்முடைய மாநிலத்தில் அமைச்சர்கள் சென்று பிரச்சாரம் செய்வது தவறு என்று கூறுவதில் பொருத்தம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பல்வகை மானியக் கோரிக்கைகளிலே கிட்டத்தட்ட 94 கோடி ரூபாய் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மானிய கோரிக்கைகளின் மீது உரிய கருத்துக்கள் பலவற்றை வழங்கிய எல்லா கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைக் கூறி, வெட்டுப் தீர்மானங்களையெல்லாம் திரும்பப்பெற்றிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I expected the Hon. Chief Minister to answer my point which I raised with regard to the point raised by the Hon. Minister for Harijan Welfare on the other day.